

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE GODS WOORD OP ZONDAG

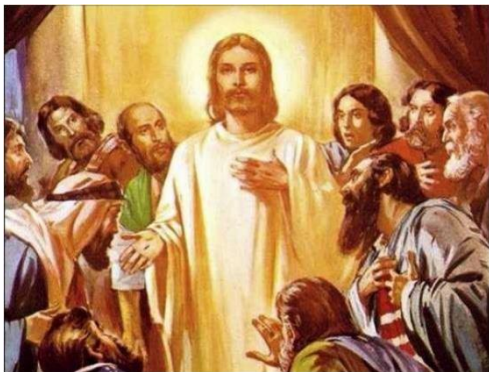
Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

3e zondag van Pasen, 18 april 2021

Inleiding

Dit is nu al de derde zondag dat we in de kerk Pasen vieren en we zullen er nog vijf weken mee doorgaan. Eén dag is blijkbaar niet genoeg om de betekenis van de opstanding van Jezus tot ons te laten doordringen. Telkens staan we stil bij een ander aspect van het geheim van de verrijzenis.

In de ‘verschijningsverhalen’ horen we dat de Paasboodschap Jezus’ leerlingen overweldigde, dat zij heel wat moeite hadden om te geloven dat Hij werkelijk leeft. De leerlingen van Emmaüs hebben Jezus pas herkend bij het breken van het brood en Thomas herkende Hem aan de littekens in zijn lichaam. Vandaag laat Jezus zijn leerlingen inzien wat er over Hem in de Schriften staat én draagt Hij hen op van Hem te gaan getuigen.

Evangelie: Lucas, 24, 35-48

In die tijd vertelden de twee leerlingen wat er onderweg gebeurd was en hoe Jezus door hen herkend werd aan het breken van het brood. Terwijl ze daarover spraken stond Hijzelf plotseling in hun midden en zei: Vrede zij u. In hun verbijstering en schrik meenden ze een geest te zien. Maar Hij sprak tot hen: Waarom zijt ge ontsteld en waarom komt er twijfel op in uw hart? Kijkt naar mijn handen en voeten: Ik ben het zelf. Betast Mij en kijkt: een geest heeft geen vlees en beenderen zoals ge ziet dat Ik heb. En na zo gesproken te hebben toonde Hij hun zijn handen en voeten. Toen ze het van vreugde en verbazing niet konden geloven zei Hij tot hen: Hebt ge hier iets te eten? Zij reikten Hem een stuk geroosterde vis aan; Hij nam het en at het voor hun ogen op. Hij sprak tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik sprak toen Ik nog bij u was: Alles moet vervuld worden wat over Mij staat in de Wet van Mozes, in de profeten en in de psalmen. Toen maakte Hij hun geest toegankelijk voor het begrijpen van de Schriften. Hij zei hun: Zo spreken de Schriften over het lijden en sterven van de Messias en over zijn

verrijzenis uit de doden op de derde dag, over de verkondiging onder alle volkeren, van de bekering en de vergiffenis der zonden in zijn Naam. Te beginnen met Jeruzalem moet gij van dit alles getuigen.

Overweging

Pasen is verrijzenis vieren. Maar wat is verrijzenis? Jezus’ leerlingen zijn er sinds de ontdekking van het lege graf over in gesprek. De vrouwen hebben hun ervaring daar met hen gedeeld. Maar de leerlingen geloven hen niet. Petrus gaat nog kijken, maar komt niet verder dan de constatering dat het graf inderdaad leeg is. Na Petrus kwam Johannes in het graf en 'hij zag en geloofde'. Dan maken twee leerlingen zich van de groep los en gaan op weg naar Emmaüs. Ze krijgen onderweg gezelschap van een onbekende tochtgenoot. Hij is nieuwsgierig naar het hoe en waarom van hun tocht. Ze vertellen hem wat er met Jezus gebeurd is en hoe het verhaal lijkt te eindigen met een leeg graf.

Dan geeft hij hun uitleg. Hun harten worden er warm van. Maar nog weten we niet met wie ze van doen hebben. Pas als ze 's avonds met hem aan tafel zitten en hij het brood voor ze breekt, zien ze in een flits: de dode is niet dood, Hij leeft! Ze gaan terug naar Jeruzalem. Daar vertellen de leerlingen dat Jezus inmiddels ook aan Petrus verschenen is. Nu hebben alle betrokkenen dezelfde ervaring opgedaan.

Toch blijven er vragen. Was het geen geest, bijvoorbeeld? Of was het een hallucinatie die hen troostte in hun verdriet? Daarover zijn ze aan het begin van de evangeliepassage van vandaag aan het praten. Midden in hun gesprek is Jezus er plotseling. Zij zijn verbijsterd en verschrikt. Hoe kunnen we zelf ook niet schrikken wanneer we opeens in de verte het silhouet van een dierbare overledene zien. De leerlingen denken dat ze met een geestverschijning te maken hebben. Jezus ontkracht dat in drie stappen. Hij laat hun zijn handen en voeten zien en vraagt ze die aan te raken. Een geest is onaanraakbaar. Die heeft geen substantie. Dan eet Hij een stukje vis. Een geest heeft ook geen honger. De verbijstering en schrik van het begin worden vreugde en verbazing.

Ten slotte opent Hij hun geest voor de Schriften.

De hun vertrouwde, oude woorden tonen nu een betekenis die ze er nog nooit in gelezen hebben. Ze ontdekken dat wat met Abraham, Isaak en Jakob begonnen was, nu in Jezus voltooid is. De God van hun voorvaders is dezelfde als die van Jezus.

In al die tijd is God God-met-ons. God was uitermate trouw aan zijn naam, toen Hij Jezus uit de dood weg haalde.

Met grote moeite zijn de leerlingen de weg van Jezus gaan begrijpen, vooral dus ook door de Schriften weer opnieuw te gaan lezen vanuit de ervaringen die zij met Jezus hadden opgedaan. Je zou kunnen zeggen dat de leerlingen van Jezus na zijn opstanding zelf slechts heel langzaam uit de dood zijn opgestaan. Het kost hun veel tijd om te genezen van hun teleurstelling en desillusies. Maar uiteindelijk zijn ze vanuit Jeruzalem de wijde wereld in getrokken om te getuigen van wat zij hebben meegemaakt.

Waarvoor Jezus leefde, waarvoor Hij stierf, dat alles gaat door, heeft toekomst voor ieder die bij Hem hoort: licht, kracht, hoop, bevrijding van wat knelt, zorgzaamheid, liefde, leven. Het kan elke keer opnieuw gebeuren, want:

Is het niet wonderlijk en bijzonder dat mensen zich niet neerleggen bij situaties van onderdrukking en onrecht, maar altijd weer geloven in beter, altijd weer hopen op bevrijding, op leven?

Is het niet wonderlijk en bijzonder dat mensen in staat zijn om na verloop van tijd verdriet en gemis om een lieve dode of een ander verlies, dat zij opnieuw durven leven?

Is het niet wonderlijk en bijzonder hoe elke dag weer nieuw leven geboren kan worden, hoe elke lente uit dood hout weer nieuw blad ontspruit, uit dode aarde weer nieuwe planten opkomen?

Is het niet wonderlijk en bijzonder hoe mensen in liefde en zorg voor elkaar in de breedste zin leven mogelijk maken?

Is het niet wonderlijk en bijzonder hoe wij telkens weer worden aangeraakt door liefde en hoop? En hoeveel tekenen van Pasen we elke keer weer kunnen ontdekken? Laten we het leven vieren. Laten we zo Jezus' leven vieren.

Gebed

Goede God,
wat oud is, vernieuwt Gij,
wat dood is, brengt Gij tot leven.
Dat uw Zoon leeft in ons midden
opent nieuwe horizonten,
geeft uitzicht in uitzichtloze situaties,
brengt hoop in hopeloze harten...
Maar dan moeten er wel mensen zijn
die uw Verrijzenisboodschap uitdragen.
Maak ons tot waardige getuigen, God,
laat uw Geest spreken
door onze mond en door onze handen. Amen.

Het Paaslicht

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
dat straalt uit onze ogen
zo dat wij elkaar kunnen zien
zoals wij zijn geschapen: naakt en onbedorven.

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
dat straalt uit onze harten
en waar dan plaats zal zijn voor velen
die nu nog geen plaats hebben in onze wereld.

Ik hoop dat er eens een licht
zal stralen over onze gedachten
die ons tot nadenken zal aanzetten
waardoor de besluiten weer rechtvaardig zullen zijn.

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
die door onze huizen zal schijnen
waardoor er weer vriendschap en gastvrijheid
een vanzelfsprekendheid zal worden.

Ik hoop dat het licht
eens op onze weg zal schijnen
zodat wij weer te zien zijn
voor wie wij altijd verborgen zijn geweest.

Ik hoop dat het licht
onze paden zal blijven verlichten
zodat wij van ons leven
geen doolhof blijven maken.

Ik hoop dat het licht
dat op Paasmorgen straalt
ons de weg blijft wijzen
tot in de verste uithoek toe.

Mededelingen

Geraniumactie voor Caritas

Graag u aandacht voor de speciale Geranium- actie ter ondersteuning van het werk van uw lokale caritas- of diaconiewerkgroep. U kunt nog tot 28 april geraniums bestellen, dat kan via het aanvraagformulier in het parochieblad. U kunt ook bellen met de contactpersoon binnen uw locatie om zo een bestelling te plaatsen. Op zaterdag 8 mei (dag voor Moederdag!) kunt u de bestelde Geraniums tussen 10 uur en 12 uur afhalen bij uw parochiekerk. Om het zo gemakkelijk mogelijk te maken, vragen we u contant te betalen.

Livestream

Livestream van de vieringen vanuit St. Nyk: deze zijn te volgen via de link op www.dechristoffel.nl. Mocht u niet over internet beschikken dan is de uitzending van de mis op NPO 2 een mooi alternatief.

Alle goeds gewenst en een goed weekend.
Het pastoresteam.

Voor de kinderen

Voor wie van knutselen houdt:

<https://www.samueladvies.nl/wp-content/uploads/2015/04/pk757.pdf>

Het verhaal van mevrouw De Hoop

Annemarie en Gerard wilden de kerk gaan klaarmaken voor het Paasfeest. Nadat ze hadden geschrobd, gestofzuigd en alles hadden recht gezet, keken ze tevreden rond. Ineens schrokken ze. De vlam van de paaskaars was weg! Waar was de paasvlam gebleven? Gerard keek in de keuken en in de kasten, Annemarie keek in de kelder en op zolder. Maar nergens was de paasvlam te vinden. En morgen zou het paasfeest zijn. Dan moest de paaskaars branden!

Gelukkig wisten Annemarie en Gerard dat er vlakbij een heel geleerde man woonde. Hij was zelfs hooggeleerd. Hij had wel honderd boeken. Ze belden aan en vertelden over de paasvlam. De geleerde man ging meteen naar zijn boekenkast en zocht eerst in al zijn dikke boeken, toen in zijn gewone boeken en tenslotte in zijn dunne boeken. En ja, in het laatste boek vond hij het. Daar stond het heel duidelijk: 'De paasvlam komt uit de hemel.'

Annemarie en Gerard bedankten de o zo geleerde man en keken elkaar aan. Ze moesten snel naar de hemel om de paasvlam op te halen. Maar waar is de hemel? 'Ergens daarboven,' dacht Gerard. Hij haalde zijn luchtballon uit het schuurtje en samen met Annemarie steeg hij op om de paasvlam te gaan zoeken. De eerste die ze tegenkwamen, was een meeuw. Waar de paasvlam was? Hij wist het niet. 'Vraag het aan de vuurvogel, die heeft er meer verstand van.' Maar de vuurvogel wist het ook niet. 'Vraag het eens aan die engel op die wolk daar. Die heeft er nog meer verstand van dan ik.' Gerard en Annemarie vroegen de engel naar de paasvlam. 'Ja,' zei de engel, 'die komt uit de hemel, maar is nu op aarde.' 'Waar dan?' vroegen Gerard en Annemarie. 'De paasvlam is bij mevrouw De Hoop', antwoordde de engel. 'Recht naar beneden, dan linksaf en tweede straat rechts'.

Annemarie en Gerard lieten hun luchtballon snel weer dalen. Ze gingen linksaf en in de tweede straat rechts stond een bord in een tuin met daarop: 'Mevrouw De Hoop'. Ze belden aan en mevrouw De Hoop zelf deed open. Nadat Annemarie en Gerard een lekker kopje thee hadden gekregen, vroeg mevrouw De Hoop: 'Wat kan ik voor jullie doen?' Gerard was een beetje nieuwsgierig en vroeg waarom ze mevrouw De Hoop heette. 'Dat komt,' vertelde zij, 'doordat ik altijd zit te hopen. Dat doe ik graag.

'Wat doet u dan met die hoop?' vroeg Annemarie 'Nou, gewoon, als er mensen verdrietig zijn, dan ga ik hoop brengen, zodat ze weer blij worden. Als er op een school ruzie is, strooi ik wat hoop rond en hoop ik dat de kinderen het weer goedmaken.

In de winter heb ik het heel druk. Dan breng ik hoop naar alle kale bomen en struiken, zodat ze gaan hopen dat het lente wordt en hun bladeren weer gaan groeien. Vroeger hielp mijn man me daarbij. Maar ja, die is een paar jaar geleden gestorven. Ik hoop dat hij op een goede plek is, in de hemel.' Annemarie dacht na: 'Maar hoe kan iemand die dood is dan weer leven in de hemel?' De vrouw glimlachte: 'Dat begrijp ik ook niet, maar wat ik niet begrijp, kan ik nog wel hopen. En als het mij soms niet lukt om dat te hopen, helpt dat vlammetje op die kaars mij ermee.'

Ineens zagen Gerard en Annemarie de kaars in de hoek van de kamer. Met daarop de paasvlam! 'Die hebben we nodig, voor morgen, het paasfeest,' riepen ze. 'Natuurlijk,' zei mevrouw De Hoop, 'een paasfeest zonder paasvlam kan niet. Neem maar mee.' Dankbaar gingen Annemarie en Gerard weg. Bij het weggaan hield mevrouw De Hoop hen nog even tegen: 'De mensen in de kerk weten toch wel dat dit een heel bijzondere vlam is? De paasvlam kan niet alleen branden op de paaskaars, maar ook in ieders hart!'

